

Κοκκινάκ. 15. — Γ. Α. Γεράκ. 50. —
 Σκαρλ. λ. 56. — Ἀγ. Παράγ. — Ἰω.
 Κ. Καμπούρ. 78. — Ν. Κοντ. λ. 89. —
 Ἀγ. Βλ. λ. 97.
προθανατῶν, ἀπρφτ. Εὐγ. Βούλγ.
προθέλωμαι, Ἰω. Πρωτόδ. 72.
προθεματικός, 3. (προθέσεις. γράμμα.)
 Γ. Πανταζίδ. 80. — Ε. Μπουντωνάς, 91.
προθερμανσις, ἡ. « Ἐφ. » 29 Ὀκτ. 90.
προθερμαντήρ, ὁ. (οἶνου.) Ὅ. Ἀ.
 Ρουσόπ. ἐν Ἐστ. 4 Νο. 90.
προθερμαστήριον, τό. (ἐν λυχνία.)
 Ἀκρ. 8 Ἰαν. 96. — προθερμαστήριος λυ-
 χνία. Αὐτόθι 10 Ἰαν. 96.
προθειόπτωτος, 2. Κ. Οἰκ. — Κ. Σα-
 κελλάροπ. 37
προθετοπῶτως, ἐπίρ. Ν. Δούκ.
προθετοσύντακτος, 2. Μιλτ. Πανταζ.
 * **προθήκη**, ἡ. (ἐργαστηρίου.) « Ἐφ. »
 89. — Ἀκρ. 22 Δεκ. 87. — Ἀγ. Βλάχ.
 λ. 97. — Πρωία 13 Ἀπρ. 97. — Μικρόν
 διαφέρει ἡ σημασία τῆς λέξεως ἐν τοῖς Λεξ.
 τῆς ἀρχ. Πρὸλ. δὲ καὶ π ρ ο θ υ ρ ῖ ς.
προθηκοδιακομητής, ὁ. (ἐν ἐργαστη-
 ρίοις ἐμπορικοῖς,) ὁ Γερμανιστὶ Schaufen-
 sterrangeur. Ἀκρ. 27 Ὀκτ. 98.
προθήματα, τά. (γραμματικ.) Γ. Ν.
 Χατζίδ. 98.
Προθηραῖοι, οἱ. Σ. Π. Λάμπρ.
προθύμεις, ἡ. Δ. Ι. Μαυροφρ. 60.
προθύμιος, 2. Δ. Γουζ. 07.
προθυμοποιία, ἡ. Ἰωσ. Μοισ. — Ὑπ.
 ἐν τοῖς Λεξ. τῆς ἀρχ. ἡ προθυμοποιοίη-
 σις, ἔτι δὲ καὶ τὸ προθυμοποιοῦμαι, ὃ
 κατεκρίθη ἐν Λογ. Ἐρμῆ τοῦ 21, καὶ
 πρὸς χλευασμὸν τοῦ δριμῶν ἐπλάσθη ὑπὸ
 Ι. Κ. καὶ προθυμοφυλοποιοῦμενος.
προθυμότης, ἡ. Γ. Κ. Στρατήγ. 87.
 Ἀκρ. 4 Μαΐου, 93.
προθυρίς, ἡ. (ἐργαστηρίου.) Μ. Ἀρ-
 γυρόπ. 87. — Ἴδε καὶ π ρ ο θ ῆ κ η.
προθώραξ, ὁ. Αἰμ. Νοβ. 73. — Π.
 Ψαρ.
προϊδέαξω - ομαι. 22. — Σκαρλ. λ. 56.
 — Κ. Λυκόρτ. 92. — Ἀγ. Βλ. λ. 97.
προικαγωγός, 2. (κομπλή.) Ἀκρ. 4
 Νο. 94.
προίκισις, ἡ. Ὁργανισμ. Ἐταιρίας
 Προνοίας ἐν Πάτραις, 59. — Ἀγ. Βλ. λ.
 71. — Ν. Κοντ. λ. 89.
προικιστής, ὁ. Λεξ. νομοτεχν. 40. —
 Ν. Κοντ. λ. 89.
προικοδιώκτης, ὁ. (=προικοθήρας.) Ἐμ.
 Ροῦδ. ἐν Ἄστει 4 Δεκ. 94.

προικοδοσία, ἡ. Λεξ. νομοτεχν. 40.
προικοδοτικός, 3. (ἔθος. γραμματίων.)
 Ν. Παπαδόπ. — Ἐλ. κώδ. — Φιλ. Ἰω. 58.
προικοφορία, αἰ. Π. Χιώτ.
προικοθήρας, ὁ. Ἄγν. ποιητ. ἐν τῷ
 Βουτσιν. ἀγώνι 75. — Νέα ἐφ. 5 Ἀπρ. 92.
 — Πίθηκιαν (ψευδώνυμ.) ἐν Ἀκροπ. 11
 Μαΐου 94. — Ἄγ. Βλ. λ. 97.
προικοθηρία, ἡ. Ἐπιγραφή ἦν εἶδα ἐν
 Ἀθῆν. κατὰ τὴν ἀπόκρῶν τοῦ 1888.
προικολέπτης, ὁ. « Μπαλωματῆς »
 9 Ὀκτ. 90. — Ἀκρ. 28 Δεκ. 92.
προικοκτησία, αἰ. Ἐλ. κώδ. 55.
προικολατρεία, ἡ. Ἐστ. ἐφ. 26 Ἰου-
 λίου 98.
προικολάτρης, ὁ. ὄν. κωμωδίας τοῦ
 Παν. Ζάνου, 98.
προικολατρολογία, ἡ. Ἐστ. ἐφ. 26
 Ἰουλ. 98.
προικολήπται, οἱ. Ἄλφας ἐν Ἀκρ. 20
 Αὐγ. 94. — Δ. Γρ. Καμπούρογλ. ἐν Παρν.
 τεύχ. Νοεμβρίου 94.
προικομανία, ἡ. Ἀκρ. 9 Ὀκτ. 91.
προικοπαράδοσις, ἡ. Ἀγ. Βλ. λ. 97.
προικοσυμφωνητικὴν γράμμα. Ἰ. Ρ.
 Νερ. 13.
προικοταμεῖον, τό. Ἀκρ. 2 Δεκ. 88.
προικοπαγός, ὁ. Ἀκρ. 8 Φεβρ. 89.
προϊλικός οἰκισμὸς ἐν Τρωάδι. Γ. Σω-
 τηρ. ἐν Ἐστ. ἐφ. 6 Ἰουλ. 94.
προ-Ἰνδικός (ἤτοι Δραβιδικός.) 3. Ἐπ.
 Ἄννιν. ἐν Ὁμήρω, 74.
προ-Ἰουστινιάνειος, 2. (δίκαιον.) Κ. Ἀσ.
προῖστια, τά. (τοῦ δόλωνος, φώσωνος
 κτλ. τὰ κοινῶς βελαστράλια. Ὀνομ. ναυτ.
 58. — Ἦλ. Κανελλόπ. 84.
προῖστόρησις, ἡ. Γ. Πρινάρ. 51.
προῖστορία, ἡ. Ἀκρ. 2. Ἰουν. 91 καὶ
 31 Δεκ. 97.
προῖστορικός, 3. Γρ. Γ. Παπαδόπ. —
 Γ. Ἀ. Γερ. 50. — Ν. Κοτζ. 58. — Γ.
 Φίνλαϊ, 69. — προῖστορικοῦτατοι χρόνοι. Κ.
 Ἀ. Λυκόρτ. 92. — Ἀγ. Βλ. λ. 97.
προῖσῦνον. μτχ. (νόμος.) Ἀκρ. 28
 Ἀπρ. 93.
προῖχογραφέω - ῶ. Ἀθ. Σακελ. λ. ἐν
 ἐρμ.
προῖχογράφημα, τό. Ἀθ. Σακελ. λ.
 ἐν ἐρμ.
προκαθαγνίζω. προκαθηγνισμένος. Εὐγ.
 Βούλγ.
προκαθαρίζω. Εὐγ. Βούλγ. — Φ. Φουρν.
προκάθεμα τὸ ἀλύσεως, κοινῶς μύρτο.
 Ὀνομ. ναυτ. 58. — Ἦλ. Κανελλόπ. 84.

